

[Fudms.]

man talte om effektivitet alene på kreditors side. Dér kan jeg ikke følge. Jeg mener, det må være sådan, at vi har et naturligt krav på, at de ordninger, vi giver med hensyn til tvangsfuldbyrdelse, skal være effektive, og det vil sige, at en fogedforretning skal kunne gennemføres, hvis der findes dækning hos debitor, og hvis ikke der — og her kommer det, som ministeren har i sin egen fremsættelsestale — findes et åbenbart misforhold imellem de interesser, der skal varetages. Hvis man på anden måde ønsker at gardere debitor mod følgerne af at leve i det samfund, vi nu for øjeblikket har, så skal det i hvert fald ikke være, når fogden skal ud at udføre det, der for ham nødvendigvis kun kan blive en ekspedition, og som gerne skulle blive så effektiv en ekspedition som muligt.

Derved kommer jeg videre over til de bemærkninger, der blev gjort af hr. Hjortnæs og af hr. Poul Dam, hvor jeg kunne forstå, at vi alle sammen var ligesom lidt erhvervshæmmede. Begge de herrer sagde med hensyn til mig, at jeg havde et erhverv, jeg var advokat, og det gjorde, at jeg var på én side; hr. Hjortnæs var erhvervshæmmet derved, at han som social støtte af og til skulle tale med dem, der var mishandlede debitorer, og hr. Poul Dam var erhvervshæmmet derved, at han selv lejlighedsvis havde været debitor og tilsyneladende egentlig morede sig meget godt over det, selv om han sagde, det var ubehageligt.

Ja, det er da muligt, at vi alle sammen har disse handicap, men jeg må bare sige, at det, der skal ske med hensyn til at lave om på dette samfund, det etablerede samfund, det kapitalistiske samfund, som ifølge hr. Poul Dam var noget, jeg forsvarede med guldbogstaver, det skal ikke ske i fogedretten. Det er ikke en mulig opgave for fogden dér at afbøde virkningerne af det, der nu engang er samfundets regler.

Hr. Poul Dam var inde på, at man i almindelighed narrer folk til at købe på kredit. Man kunne såmænd vende det om og spørge, om det ikke ofte er køberen, der narrer sælgeren til at sælge på kredit. Det kan lyde meget ideelt, at man skal undgå kredit, og at man ikke må friste folk med at sælge på afbetaling. Men sandheden er vist

den, at skyldnerne nok er de ivrigste til at forlange kreditten, og at de fleste handlende nok i konkurrencen vil få svært ved at sælge deres varer, hvis de ikke giver kredit. Netop her gør det sig nok også gældende, at det er de små handlende, som bliver sorteper, hvis de siger nej til at yde kredit, de store kan likviditetsmæssigt meget lettere konkurrere på dette punkt. Hertil kommer, at den almindelige erfaring blandt inkassatorer, og her er, som vi jo har været inde på, advokater de professionelt mest erfarne, er den, at gældsforhold — jeg hørte godt hr. Poul Dams gribende beretning om det modsatte — i almindelighed nok så meget er udtryk for økonomisk sjuskeri som for økonomisk nød.

Jeg erindrer fra mine egne fuldmægtigar på Lolland-Falster en udstationeret dommerfuldmægtig fra justitsministeriet, der kom ned til os med den overbevisning, som han havde hentet hjemme i ministeriet, at de fleste inkassosager var udtryk for sociale tragedier — hr. Hjortnæs var inde på det samme — hvor der var brug for al mulig hensyntagen og særbehandling. Men efter nogle måneders forløb sagde han uopfordret til mig, at kun i ét tilfælde ud af hundrede fandt han anledning til at have medlidenhed, de 99 andre gav mest grund til at blive gal i hovedet over folks tankeløshed og planløse økonomi. Folks tankeløshed og folks planløse økonomi kan fogden ikke rette på under en fogedforretning. Den kan man rette på på andre stadier og på andre måder ude i samfundet.

I øvrigt er det vanskeligt at diskutere med hr. Poul Dam; hr. Poul Dam taler i almindelighed, hvor jeg måske for meget talte i enkeltheder. Hr. Poul Dam satte ikke noget andet i stedet for lovforslaget, men sagde bare, at det var godt i almindelighed. Hr. Poul Dam var også, når det drejede sig om politirådene, inde på den tanke, at politiets kritikere skulle kunne sidde i lokalnævnene og kritisere politiet, og jeg forstod, at det sådan set var politiets samfundskritikere. Dem må vi hellere møde andetsteds. Debatten om det etablerede samfund og om det kapitalistiske samfund over for det samfund, som hr. Poul Dam repræsenterer, tror jeg ikke skal føres i fogedretten eller i lokalnævn.